

Seuran toiminnan eteen puurretty työtä täysillä

Juhlivan seuran historiikin esittänyt VirtU HT:n puheenjohtaja Jari Rikkinen totesi jääkiekkokauden päätöstilaisuuden olevan samalla VirtU:n jääkiekkojaoston 30-vuotisjuhla. Hän valitti sitä, ettei omakohtaisesti ole saanut olla tekemässä virtolaista jääkiekkohistoriaa kuin vasta pienen ajan, mutta puhutelmalla vanhoja pelimiehiä ja tutustumalla vanhoihin dokumentteihin hän kertoi kuitenkin saaneensa jonkinlaisen kuvan menneistä tapahtumista.

Paljon työtä ja puurtamista

Kaikissa VirtU:n alkuaikojen koskevissa keskusteluissa oli noussut yli muiden yksi nimi, joka oli Paavo Hietanen. Hietasta voidaankin pitää Virtain jääkiekkoilun alkuaikojen tärkeimpänä vaikuttajana, joka paitsi innosti nuoria harrastukseen mukaan myös hoiti itse lähes kaikkia sen vaatimia tehtäviä.

60-luvulla alettiin Virroilla pelata jääkiekkoa. Ensimmäinen pelattiin satunnaisesti pienissä ryhmissä kunnes Paavo Hietanen kutsui 7. joulukuuta 1970 koolle laajasta kiinnostuneita nuoria. Paikalla olivat Jaakko Maijala, Seppo Niemelä, Matti Ojala, Juhani Rakköläinen sekä Lauri ja Martti Siltanen.

Kokouksessa päätettiin yksimielisesti perustaa Virtain Urheilijoiden jääkiekkojaosto. Näin alkoi Virroilla järjestäytyneet jääkiekkoilu. Ensimmäisinä vuosina opetettiin jo lajin hienouksia ja samalla paranneltiin varustetasoa. Ystävyyssotellujakin pelattiin naapurikuntien kanssa, tosin ilman mainittavampaa menestystä.

Harrastajien määrä lisääntyi kuitenkin vuosittain ja pian saa-

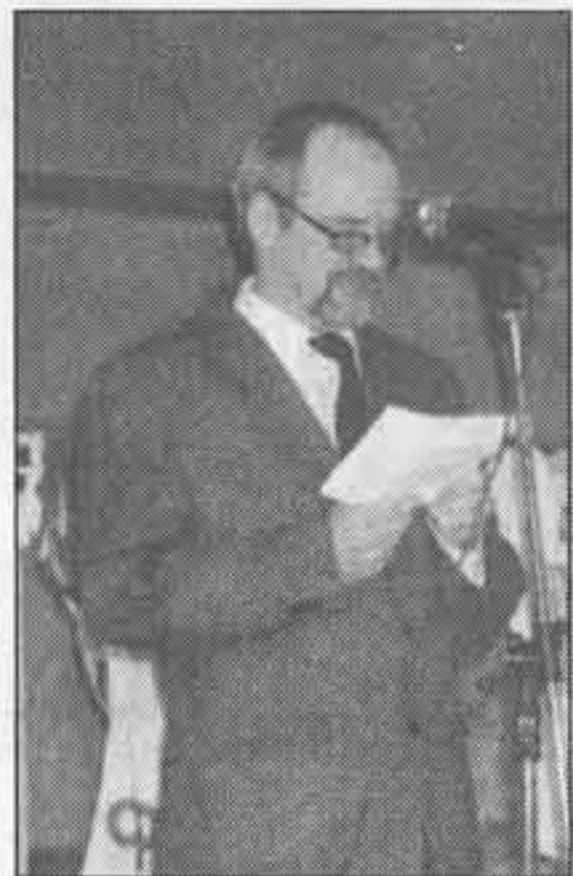
tiin aikaan myös juniorijoukkueita. Kaudella 1977-78 uskaltauduttiin mukaan jo Pohjois-Hämeen liigaankin, jossa kuitenkin jäätiin viimeiseksi. Näin vaatimaton oli Virtain jääkiekkohistorian alkutaival, mutta kunnian vuodetkin olivat vielä tulossa. Kymmenen vuoden uurastuksen jälkeen kaudella 1981-82 voittivat Matti Viitalan valmentamat E-juniorit pronssiset aluemestaruusmitalit. Kaudella 1983-84 samaan ylsivät Paavo Hietasen D-juniorit.

90-luvulla Virtain jääkiekkoilijat pärjäivät omissa sarjoissaan jo laajalla rintamalla. Aluemestaruuden voittivat kaudella 1992-93 Heikki Leppäsen valmentamat D-juniorit. Jari Ahon ja Ilkka Laakan D-83 juniorit toivat aluehopeaa kaudella 1996-97. Ikäluokka 1982 on ehkä menestynyt tähänastisista joukkueista parhaiten, ensin pronssia E-junioreina kaudella 1993-94, sitten kultaa kaudella 1995-96. Tämän jälkeen nousu C-junioreissa 1-divisioonaan, johon ei usein pieniltä paikkakunnilta ylletä. Tätä joukkuetta luotsasivat silloin Matti Nurmi ja Harri Toppari.

Ikäluokka 1987 on menestynyt myös loistavasti Jussi Aution johdolla. Kaudella 1997-98 he voittivat E-juniorien aluemestaruuden ja kaudella 2000-2001 vastaavan hopean.

Alkuaikojen merkittäviä valmentajia ja puuhamehiä olivat myös Jaakko Maijala ja Markku Sario.

Arvioitaessa 30 vuotta sitten tehtyjen päätösten merkitystä voidaan sanoa, että silloin tehtiin viisaita päätöksiä. Tuhannet virtolaiset ovat vuosien varrella saaneet nauttia vauhdikkaasta liikunnasta, kokea onnistumisia ja menestystä. Myös epäonnis-

VirtU HT:n 30-vuotisjuhlan tervehdyssanat ja jaoston historiikin esitti VirtU HT:n puheenjohtaja Jari Rikkinen.

tumiset ja tappiot kuuluvat lajin luonteeseen.

Merkittävä huomio on tehtävä lajin perustajajäsenistäkin. Heistä Jaakko Maijala pelaa edelleenkin Virtain veteraaneissa ja Paavo Hietasen suvussa pelataan virtolaista jääkiekkoa jo kolmannessa polvessa ja voidaan sanoa, että aina kun sukupolvi vaihtuu, niin peli ei muuta kuin parane.

Niinhan sen pitää ollakin, se hän osoittaa että kehitystä tapahtuu. Välineet ja olosuhteet ovat myös parantuneet ja jääkiekkokulttuuri on samalla istunut Virroille. Nämä esimerkit myös osoittavat, että moni on saanut jääkiekosta itselleen lähes elinikäisen harrastuksen.

Tätä lajia voivat harrastaa isä ja poika yhdessä. Usein siihen osallistuu myös koko perhe. Jääkiekko on myös laji, josta varmasti riittää puhuttavaa niin ruokapöytään kuin saunanlau-teillekin.

Erkan Areenan syntysanoja lausutaan

90-luvun loppuvuosiin ajoittuu jääkiekkoväen varsinainen voimannäyte, kun Virrat puoliväkinä puristettiin jäähallipaikkakuntien joukkoon. Jo 80-luvulla ymmärrettiin jääkiekkopiireissä oman jäähallin välttämättömyys, mikäli jääkiekkoa aiotaan pitkänpäälle Virroilla pelata.

80-luvun loppupuolella oli Virroilla suoritettu ensimmäiset vakavat tunnustelut hallin rakentamiseksi. Vastaus silloin oli kuitenkin jyrkkä ei. Eivät asenteet pehmentyneet seuraavina vuosina, kunnes vuonna 1995 päätettiin aloittaa viimeinen ponnistus, halli rakennetaan nyt - tai ei koskaan.

Hankkeen puuhameiksi valittiin Erka Varjonen. Vastustus hallia kohtaan oli edelleenkin voimakasta, mutta monien vaikeuksien ja vääntöjen jälkeen maansiirtotyöt aloitettiin syksyllä 1996 ja varsinaisiin rakennustöihin päästiin kesällä 1997. Ensimmäinen ottelu pelattiin omissa jäähallissa 13.2.1998.

Jääkiekkoväki ja paikkakunnan elinkeinoelämä keräsivät hallin osakepääomaan yksityistä rahaa 500.000 markkaa ja talokootuntejakin tehtiin luke-maton määrä. Halliyhtiön toimitusjohtajaksi valittiin Erka Varjonen joutui rakennusvaiheen hoitamaan niin sanotusti toisella kädellä toimitusjohtajan, työ-johtajan, rahoitusjohtajan kuin apumiehenkin työt ja toisella kädellä samanaikaisesti piti sovittaa yhteen jääkiekkoväen toiveita, kaupungin vaatimuksia, suunnittelijan ajatuksia ja rahavarojen riittävyyttä. Siinä oli yhdelle miehelle sopivasti harrastustoimintaa.

Ei ihme että takavuosina kyllä liikkuikin sitkeä huhu, että Varjonen on vallan naimisissa jäähalliyhtiön kanssa. Asian paikkansapitävyyden Rikkinen lupasi tarkistaa Varjosen vaimolta Mirjalta.

Jäähallia nyt lähes valmiina katsellessa täytyy todeta Varjosen kädenjäljen näkyvän monessa paikassa. Halli on tekijänsä näköinen, erittäin komea ja käytännöllinen.

Arvostelua on riittänyt

Jäähallin tarpeellisuutta arvostelleet perustivat kantansa kaupungille tulevien käyttökustannusten suuruutena ja samoin epäiltiin käyttöastetta pieneksi.

Nyt kun totuus alkaa selvitä on arvostelu jäähallihanketta kohtaan pienentynyt. Virtolaiset ovat nykyisin pikemminkin ylpeitä jäähallistaan, samoin kuin muistakin palveluista, jotka Virroilla ovat pääsääntöisesti hoidettu hyvin. Varsinkin liikuntapaikkatarjonta Virroilla on hyvä.

Virtolaiset voivat ylpeinä sanoa, että meillä on jäähalli, upea liikuntahalli, Kisapirtti, kansallista tasoa oleva hiihtokeskus, laskettelurinteet, golfkenttä, ravirata, moottoriurheilu alue ja kesäisin todella kaunis kokonaisuus urheilukenttään liittyvine pururatoineen, tenniskenttineen ja venesatamaan rajoittuvana rantapuistona. Millä muulla 8000 asukkaalla kunnalla on tarjota samat liikuntapalvelut?

Liikuntapaikkojen aiheuttamia kustannuksia ei voida pitää pelkästään kunnan taloutta rasittavana tekijöinä, sillä ne ovat myös merkittäviä kilpailutekijöitä, kun uudet yritykset ja korkeasti koulutetut ihmiset hake-

vat uutta kotipaikkaa. Samoin niillä on merkitystä, kun pyritään patoamaan Virroilta pois-päin suuntautuvaa muuttovirtaa.

Kun 30 vuotta sitten Virroilla perustettiin jääkiekkojaosto, oli osalla nuorista ehkä vaikeuksia löytää täältä itselleen sopivaa harrastusta. Silloin järjestettyjä harrastepaikkoja ei ollut näin paljon. Nyt on tilanne toinen. Lähes kaikille lajeille löytyy täältä tarvittaessa harrastuspaikka.

Nuorten harrastustoimintaa uhkaavat nyt uudet ongelmat. Kaikki joukkuelajit ovat vaarassa hävitä junioritasolta, koska ikäluokat ovat menneet niin pieniksi, ettei tarvittavaa määrää harrastajia löydy joukkueen aikaansaamiseksi yhdestä ikäluokasta.

Hyvän jääkiekkoujoukkueen aikaansaaminen vaatii jo nyt lähes puolet ikäluokan pojista mukaan. Tämä asettaakin valmentajat ja joukkueenjohtajat

aivan uuden tilanteen eteen. Nyt vaaditaan valmentajilta todellista pelisilmää, niin että osaa suhtautua pelaajiin yksilöllisesti. Jokaisen pelaajan täytyy tuntea ja tietää, että hän on tärkeä joukkueelle ja häntä kohdellaan tasavertaisesti joukkueessa niin valmentajan, pelikavereiden, kuin vanhempienkin taholta.

Kun tähän päästään on pelaaminen ja harjoittelu kivaa ja joukkue pysyy kasassa. Ellei tähän sitouduta laajasti ei Virroille tulevaisuudessa saada B- eikä C-juniori joukkueita.

Vertauksenomaisesti sanottuna, ennen noukittiin kivikasasta timantit pois, nyt jokainen kivi hiotaan timantiksi.

Juhlan ja kiitosten aika

Jari Rikkinen totesi lopuksi olevansa iloinen siitä, että juhlaan oli saatu vieraiksi näinkin paljon sponsoreiden ja yhteis-

työkumppaneiden edustajia. Hän lausuikin julki kiitoksensa vuosien varrella heiltä saadusta tuesta, joka on mahdollistanut lajille näinkin laaja-alaisen toiminnan.

Hän heittikin pallon omille joukoilleen, kuinka jääkiekkoväki voisikin paremmin vastata omalta osaltaan yhteistyökumppaneidensa suuntaan.

Mutta kaikkein suurimmat kiitoksen sanat Rikkinen kohdisti lasten vanhemmille, jotka ovat uhranneet huomattaviakin summia selvää rahaa lastensa harrastukseen ja valtavasti aikaa, jota on kulutettu kuljetuksiin, muuhun seuratoimintaan ja erilaisiin talkoisiin.

Tämän ajan- ja rahankäytön hän toivoi kuitenkin palkitsevan itsensä myöhemmin, kun lapset muistelevat sitä myöhemmällä iällään ja toivottavasti muistelevat sitä hyvällä.

Seuran edustusasuja eri vuosilta ja vuosikymmeniltä.